

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?

Deel 11: Het Reuzeravijn.

droge repetities

maandag	19 maart '73	Bavohuis, Sumatrastraat 2, Amsterdam. (tel. 020/940499)	10.00u.
dinsdag	20 maart '73	orkest opn. M. C. Studio, Ned. den Berg	
woensdag	21 maart '73	inzingen " "	
donderdag	22 maart '73	Bavohuis, Amsterdam.	10.00u.
vrijdag	23 maart '73	Bavohuis, Amsterdam.	10.00u.
zaterdag	24 maart '73	Bavohuis, Amsterdam.	10.00u.
maandag	26 maart '73	Bavohuis, Amsterdam.	10.00u.
dinsdag	27 maart '73	Bavohuis, Amsterdam.	10.00u.
woensdag	28 maart '73	Bavohuis, Amsterdam.	10.00u.
donderdag	29 maart '73	Bavohuis, Amsterdam.	10.00u.
vrijdag	30 maart '73) studio 3 opname.	
zaterdag	31 maart '73)	

tekst - Harry Geelen
muziek - Joop Stokkermans
dékorontwerp - Jan Koenraads
produktie - René Sleven
regie - Tineke Roeffen

(ONWEER LICHT EVEN DE SET OP.
EEN KALE WAND VAN EEN KLOOF.
RAVIJN SLOE: EEN HOEK.
OM DE HOEK KOMEN, TERWIJL EEN
HEVIG ONWEER ROMMELT, TWEE NAT-
TE FIGUREN IN CAPES. HET ZIJN
HILDEBRAND EN AERNOU, ZOALS
PAS BLIJKT, ALS AERNOU ZIJN
LAMP OPHOUDT ... HILDEBRAND
TILT ZIJN CAPE WAT OP.
AERNOU IS ONDER ZIJN CAPE GE-
KLEED ALS PALFRENIER, HILDE-
BRAND ALS KOETSIER)

AERNOU:

Nou, waar zijn die beesten nou n ...
naar toe, zei je?

HILDEBRAND:

(ONDER INDRUK NOG)
Ik weet het niet ... Ik zat op de bbbok
en toen ...

AERNOU:

Hè?

HILDEBRAND:

Krak! Ontzettend hard gekraak. De koets
stond in ene doodstil.

AERNOU:

Ja, dat klopt, want ik stond keurig achter-
op eerst en toen opeens lag ik naast je,
voor op de bok, met mijn benen op het
dak.

HILDEBRAND:

En de paarden ... waren ... fffoetsie ...
weg ... allebei ...

STEM KONINGIN:

(STEM KONINGIN IN DE STORM)
Mens Brom ...

MADELEIN:

Mens Koffij? Mens Brom?

HILDEBRAND:

De koningin en de prinses! Kom terug naar
de koets.

AERNOU: (ROEPT)

Ja ... Wij komen eraan, majesteit.

(EEN EINDJE VERDER TERUG. DE
WEG IS BREDER EN ER STAAT EEN
KOETS, MET BOK, MAAR VOLLEDIG
VERSPLINTERDE VOORKANT.
DE BOMEN ETC. ZIJN AFGEBROKEN.
DE RIEMEN ZIJN OOK GEKNAPT.
UIT DE KOETS KIJKEN VERONTRUST

KONINGIN EN MADELEIN, IN REISKOSTUUM)

KONINGIN:

Waarom laat U ons alleen in dit akelig ravijn?

AERNOUT: (ZOEKT WOORDEN)

Eh ... eh ... Wij! ... Hildebrand?

HILDEBRAND:

Wij keken even, waar de paarden waren, hoogte ... Om de hoek, haha.

KONINGIN: (VERONTWAARDIGD)

De paarden? Staan de paarden niet meer voor de koets???

MADELEIN:

Ziet U wel, moeder. Ik ze het al!

HILDEBRAND:

(SUST)

Blijft U maar lekkertjes in de koets zitten, hoor. Wij eh ...

(WIL WEER OMDRAAIEN, MET AERNOUT)

KONINGIN:

Wat wilt U gaan doen????

HILDEBRAND:

(HEEFT GEEN IDEE)

Nou eh ... wij ... eh ...

AERNOUT:

Naar de paarden ... eh ...

De paarden achterna, hoogte ...

(VOELT AAN VOORKANT)

O ja. Kijk 's, Hildebrand.

Versplinterd.

KONINGIN:

Versplinterd?

(STAPT UIT KOETS, OMZICHTIG)

Laat mij eens ... Help mij eens uitstappen, Madelein. (AERNOUT EN HILDEBRAND SNELLEN TOE)

Ik wil met eigen ogen zien, wat er aan de hand is ...

Wat een onzin, dat de paarden er alleen vandoor zijn.

Dat hebben ze nog nooit gedaan.

(PERPLEX)

De bomen zijn eraf!

(MADELEIN IS OOK UITGESTAPT)

Madelein! De bomen!

MADELEIN:

De riemen ... en de teugels, het hele tuig is weg!

Afgeknapt!

AERNOUT: (BENEPEN. SCHUTTERIG. KONTROLEREND)

Ja ... Alsof er een harde ruk aan gegeven is door iets ... hè Hildebrand?

(HOUDT LANTAARN BIJ HILDEBRAND)

HILDEBRAND:

Ja ... (DENKT OVER IETS. DURFT ER NIET
OVER TE BEGINNEN)

Ja ... Ahum ...

KONINGIN:

Nou, zegt U iets, mens Brom!
(AERNOUT LICHT GEZICHT KONINGIN
BIJ)

Wij eisen een verklaring.

Hoe is dit gebeurd?

MADELEIN: (BEDEESD EN VRIENDELIJK VERTALEND)
(LICHT MADELEIN BIJ)

Moeder wil een antwoord, mens Hildebrand.

HILDEBRAND:

(LICHT HILDEBRAND BIJ)

Ik zat op de bok ... en ik stuurde ...

KONINGIN: (LICHT KONINGIN WEER BIJ)

Dat wil ik hopen! U was de koetsier!

HILDEBRAND:

(WEER HILDEBRAND)

Ja en plotseling kwam er iets groots en ...
vvvlezigs omlaag ...

KONINGIN: (KIJKT MADELEIN OOK EVEN AAN)

Iets wat??? Iets vlezigs???

(IS TE LAAT BIJ KONINGIN EN KEERT
MET LAMP TERUG BIJ HILDEBRAND)

HILDEBRAND:

Ja, een grote klomp ...

(HAKKELT)

het leek op een ... eh hola ...

AERNOUT: (TREKT LAMP BIJ EIGEN GEZICHT)

(PLOTS ALERT)

Leek het soms op een hele, hele ... grote
hand?

HILDEBRAND:

(SCHUTTERIG, BANG OM BELACHELIJK
TE ZIJN)

Ja! ... op een grote ... lll ... linkerhand ...

Achter me ... op de koets ... Hij ... eh ...

haha ... h ...

AERNOUT: (KNIKT)

Hij hield de koets vast ... ja ... jaaa!

Precies!

KONINGIN:

(HOUDT LAMP BIJ KONINGIN)

De koets vast??? Mens Koffij? Wilt U beweren,
dat U ook zoiets gezien hebt?????

AERNOUT:

Eh jajajja ... Als hij dat gezien heeft,
hhheb ik het ook gezien. Ik wwou het zelf
niet van mezelf geloven, mmmmaar, als hij
het ook zegt ... Ja!

HILDEBRAND:

(FLAPT HET NU INEENS RAZENDSNEL
ERUIT)

(HOUDT LAMP WEER BIJ HILDEBRAND)

En toen kwam er 'n grote rechterhand ...
en die brak krikkrak de voorkant van de
koets eraf ... en tjoep daar gingen de
paarden!

Ze kregen nog een tik van de hand op de
billen! ... Zo ... hop!

(FLINK)

En zo was 't precies.

KONINGIN:

Mens Brom en mens Koffij. Als ik U niet
allebei hetzelfde domme verhaal hoorde ver-
tellen, zou ik denken, dat U beiden gesla-
pen had, tijdens de rit ...

Twee handen, die de koets afremmen en het
voorstuk ervan afbreken als vermicelli ...
belachelijk! ... Belachel ...

(EEN LUIDE LACH + ONWEER DOET
HAAR STOPPEN)

MADELEIN:

Moeder! (HOUDT HAAR VAST. KIJKT DAN NET
ALS AERNOU OMHOOG.

AERNOU KIJKT SNEL WEER TERUG,
TERWIJL MADELEIN HAAR VINGER
NAAR MOND BRENGT EN GIL NET NIET
UITBRENGT.

AERNOU STOOT HILDEBRAND AAN, DIE
NOG NIET OMHOOG KIJKT.

AERNOU WIJST OMHOOG ZONDER ZELF
TE DURVEN KIJKEN.

HILDEBRAND:

(KIJKT:)

(LUIDE LACH)

CUT:

(OVER DE ROTSWAND VAN DE RAVIJN
BOVEN HUN (MAQUETTE) BUIGT ZICH
LACHEND REUS GONDOLF.

HIJ BULDERT. DE HEMEL ACHTER HEM
LICHT EVEN OP.

DAN EEN KRAKENDE DONDESLAG, DIE
UITROMMELT. (THRILLING MUSICAL
EFFECT).

HIJ GROET)

(EEN RUIJTE IN HET PALEIS. BERTRAM
LOOPT TE IJSBEREN DOOR HET PALEIS.
AAN TAFEL ZITTEN LIDW. EN HILLE-
TJE TE SCHAKEN MET MOOIE STUKKEN ...
ENKELE KINDEREN KIJKEN.
HEKTOR POETST KOPER)

LIDW.:

Bertram, ijsbeer niet zo. Je maakt me zenuw-
achtig.

BERTRAM:

Hoe laat is het?

HILLETJE:

Alweer?!

HEKTOR:

Heb je al drie keer gevraagd. Ik ga niet
weer op de klok kijken.

LIDW.: (SUST)

Ze zullen wel zo terug zijn. Het is niet
zo mooi weer aan die kant. Hildebrand zal
wel gestopt zijn bij een herberg, om te
schuilen.

BERTRAM:

Lidwientje, ze hadden nooit, nooit, nooit
mogen gaan. Ze zijn tegen mijn advies in,
vanmorgen vertrokken. Voor een gewoon dom
ritje. Zonder enige reden.

LIDW.:

Maar de koningin en de prinses zijn toch
niet alleen?
Hildebrand en Aernout zijn er toch ...

BERTRAM:

Lidwientje. In dit paleis is niemand, nie-
mand aanwezig, behalve wij.
Alle prinsen zijn weg. Prins Koen vecht
hier, prins Roelof knokt daar, Tor, enfin,
de hele reut zit tot de nek in de toto.
En de Ogteroppen reizen van hot naar haar
als scheidsrechter, dus wat denk je, dat
dit paleis nodig heeft als verdediging ...???

LIDW.:

Nou, je hoeft mij niet zo aan te kijken ...

BERTRAM:

Mankracht!!! Mankracht!!!

HEKTOR: (WIJST OP ZICHZELF)

Barend. En mij! ...

BERTRAM:

Ach. Hou toch op. Morgen spreek ik een hartig
woordje met de koningin. Als ik verantwoorde-
lijk ben voor háár veiligheid, dan ...
(BAREND STORMT BINNEN)

BAREND:

Bertram! Bertram!

BERTRAM:

Wat is er Barend?

BAREND:

De paarden zijn teruggekomen!

BERTRAM:

Hoe bedoel je, de paarden zijn teruggekomen?

BAREND:

Nou ... alléén de paarden ... Niet de koets ...

(REUS GONDOLF LOOPT DE BRUG OVER.
WE VAREN CLOSER. HIJ LACHT.
HOUDT ZICH AAN KOORD VAST. PRAAT
TEGEN DE OOF-SCREEN 'DWERGJES'
ACHTER HEM. DUS LAGE BLIK.
HIJ HOUDT HET BRUGGETJE VAST.
HET ONWEERT NOG.
DE LUCHT IS GELIG GROENIG)

GONDOLF:

Hahaha ... Nou ... Vooruit.
Ik hou de brug vast. Kom er overheen ...
Ik hou het vast. Pas op, dat de wind je
niet pakt ... Haha ... Je kunt niet bij het
koord ...

CUT:

(CHROMAKEY-OPLOSSING: WE ZIEN EEN
MED. OF CU VAN DE PLANK, MET DE
NACHTHEMEL DAARACHTER ... EN ER-
ONDER ONWEERFLITSEN ...
OVER DE RECHTE PLANK LOPEN (CHRO-
MAKEY) DE PIEPKLEINE (SCHAAL 1:15)
AERNOUT, KONINGIN, MADELEIN EN
HILDEBRAND ...)

(VERRE STEMMEN VAN AERNOUT, HILDE-
BRAND, KONINGIN EN MADELEIN IN
VOLGENDE DIALOOG)

KONINGIN:

Wat een vreselijke wind,
Madelein. Hou mens Koffij goed vast.

MADELEIN:

Ja moeder. Hij hoeft niet bang te zijn.

HILDEBRAND:

U loopt maar gewoon achter mij aan, hoogheid.

KONINGIN:

Ja, wat dacht U dan?
(HOUDT EVEN EVENWICHT NIET)

HILDEBRAND:

Goed vasthouden.

CUT:

GONDOLF: (KIJKEND NAAR VIER)
Mooi zo ... Pas op voor de wind. Ik wil jul-
lie niet graag kwijt.
Zal ik jullie toch maar niet dragen ...

CUT:

(DE VIER PROTESTEREN HEFTIG ...)

STEM OFF-SCREEN:

Goed, goed ... Kom dan maar vlug.
Eigenaardig ... Hahahaha ...

DONDRSLAG.

(N.B.: ALS DE VIER IN BLAUW ROND-
HORIZON LICHT TEGENLICHT HEBBEN,
ZODAT ZE DONKER ZIJN, MET LICHTEN RAND
LANGS PROFIEL, ZAL HET EFFEKT SPOOK-
ACHTIGER EN ACHTER ZIJN TEGEN DE
LICHTEN GEELGROENE HEMEL)

DE STAL.

(BERTRAM EN BARENDJE, KINDEREN
EN LIDWIENTJE BEKIJKEN DE BOMEN
VAN DE BEZWETE DOORNATTE PAAR-
DEN ...)

BAREND:

De hele zaak is afgeknapt!

BERTRAM:

Eigenaardig ...!

Op een gekke plaats. Je zou zeggen ... de
riemen, dat kan nog, maar het houtwerk ...??!!

LIDW.:

En waar kan de rest dan zijn? Oh Bertram!?

BERTRAM: (KIJKT ANDEREN AAN. PAUZE)

Ja... (KNIELT)

De paarden kunnen niet met de koets op
hal geslagen zijn ... Als de koets ergens
achter was blijven haken ... Nee ... Dat
kunnen twee paarden niet ... dit hele stuk
af ... rukken ... nee neeeeeheeee ...

LIDW.:

Kan de rest in een ravijn liggen? Ik be-
doel ...

BERTRAM:

Over de rand geslagen en toen afgebro-
ken? ...

Dan zou de breuk aan de onderkant zijn ...
Maar de breuk is aan de bovenkant van het
hout ... Hij is...

(DEMONSTREERT)

zó gebroken ...

(KIJKT HUN AAN)

Dat is het gekste van de hele zaak ...
zoals je een ... beschuitje breekt ...

MUZIEK CLIMAX.

(DE REUS BREEKT EEN RUW STUK
BOERENBROOD EN DOOPT HET IN SOEP)

GONDOLF:

Jullie moeten wat eten. Kom, kom ... Dolfje heeft genoeg.
Zal ik de eitjes even tegen elkaar tikken?
Kom maar.

AERNOUT+HILDEBRAND:

Neehee ... nee ...

HILDEBRAND:

(PIEPT. OVERSLAANDE STEM)
Wij hebben geen honger ...

KONINGIN: (RIJST OVEREIND. MADELEIN VOLGT
SECUNDAIR.

KONINGIN NERVEUS, MAAR WAARDIG:)
Wij bevelen U, ons naar het paleis terug te brengen!

GONDOLF: (STEEKT VERBAASD BROK BROOD IN
MOND. KAUWT. VEEGT MET HANDPALM
OVER MOND. BOERT.

PRAAT DAN MET VOLLE MOND)
Maar je bent er nog maar pas ...
(KIJKT HUN VERWIJTEND AAN. PAUZE)
Dat is niet gezellig!

BERTRAM: (KNIELT BIJ PAARDEN ... VEEGT MET
VINGER OVER HOEF)

Rode modder ... Rode modder ... WACHT EENS ...
Waar doet me dat toch aan denken ...

HEKTOR:

Rode klei?
Aan de Ravijn van Sloe. Dat zegt ambtenaar Ogterop Deux altijd.
Ze bakken het koninklijk servies van rode klei uit de Ravijn van Sloe.
Hildebrand heeft toch pas nog zoveel servies gebroken?
Nou, toen zijn ze ook naar de Ravijn van Sloe gegaan, om ...

BERTRAM: (INTERRUMPEERT)

Ja! Je hebt gelijk. De Ravijn van Sloe. Waar de Gorgel vroeger doorstroomde.
Een gevaarlijke streek ... Ja, maar ...
(KWAAD, STAAT OP)
wat mankeert die twee jongens, om daar met de koningin en de prinses heen te gaan, voor een ritje met de koninklijke koets??????
Wat mankeert ze??????

(HILDEBRAND EN AERNOUT KIJKEN -
UIT HUN DOPPEN - NAAR KONINGIN,
DIE STATIG EN KAARSRECHT SPRREKT'

KONINGIN: (LICHTE TRILLING)

Wij, Madelein van Bambergen, bijgenaamd de
manmoedige, Koningin aan de Sneeuwvijver,
en over Sloe en Slaak, bevelen U:
breng ons, onze dochter en kroonprinses
Madelein, en onze onderdanen Koffij en Brom,
terug naar het Koninklijk Paleis in Bambergen,
onverwijld en zonder verzet, omdat wij,
Madelein van Bambergen, koningin aan de
Sneeuwvijver en over Sloe en Slaa dit ge-
biéden.

(GONDOLF HEEFT MET GROTE NIET BE-
GRIJPENDE BLIK IN OGEN ZITTEN
KAUWEN. VERWERKT HET EVEN)

GONDOLF:

En de halma dan? En dammen? ... En Reus-
erger-je-niet?

KONINGIN:

Wij gebieden U, Gondolf van Sloe, breng ons
terug!

GONDOLF:

Ja maar, dat is niet aardig. Niet leuk ...
Ga nou zitten en eet wat-gezellig-met Dolfje
van Sloe.
Hij heeft het nooit gezellig. Nooit praters.
Nooit bezoek ...

MADELEIN: (DEERNIS)

Moeder ... (LEGT HAND OP ARM. KONINGIN GAAT
MET TEGENZIN ZITTEN)

REUS: (OFF SCREEN)

Hij zit hier maar. En heeft verdriet ...
Hij jaagt maar wat en rommelt in het ravijn.
Maar een reus alleen ... is toch maar een
reus alleen ... Een reus alleen is ...
een reus alleen is ...

(SNIK)

Boehoehoehoe...

(HILDEBRAND HEEFT MET OFF SCREEN
REUS WAARNAAR HIJ MET ANDEREN
KIJKT, MEE ZITTEN MIMEN en HUILT
OOK HAAST.

NU HIJ ZO BRULT, SPERT KONINGIN
DE OGEN EN GAAT STIJFJES RECHTOP
ZITTEN, VERBIJSTERD OVER GEBREK
AAN ZELFDISCIPLINE)

GONDOLF: (VERVOLG)

Boehoehoehoe ... Een reus ... een reus alleen
heeft ... ook maar ... zo'n klein hartje ...

MINK: (STEM OFF SCREEN)

Onzin!

(DOLFJE KIJKT OP, INZELFDE HOUDING
NAAR THEELICHT)

(OOK DE KONINGIN DRAAIT HAAR HOOFD
NAAR THEELICHT (OFF SCREEN))

CUT:

(DE TWEE IN DE EIERDOPPEN DRAAIEN
HUN HOOFD OOK NAAR IETS VLAKE BUI-
TEN HET BEELD, OPZIJ IN THEELICHT)

(OF SHOT UIT VOLGENDE TAFELSCENE
AL)

MINK: (VERVOLGT)

Nonsens en onzin! Bah ... Kulkoek! Kinder-
praat!

(BERTRAM EN LIDW. LOPEN VOOROP.
ZE LOPEN DOOR EEN NAUWE PAS ...
BERTRAM ZIET OFF SCREEN SPELONK
AL, LOOPT VOORUIT)

LIDW.:

Oh Bertram ... Maar het was helemaal niet
zo ver van huis!

BERTRAM:

Nou, het is wel laat, nu.

En wat een omgeving! ... Jongens, kom ...

We gaan hier ergens ...

(LOOPT SPELONK BINNEN)

Dit lijkt me ...

(KIJKT ROND)

Nou, dit is precies wat we zoeken ... Droog.

(VEEGT MET VOET OVER GROND)

Hier gaan we kampvuren ...

(HEKTOR LAAT RUGZAK OP GROND

PLOFFEN. KINDEREN GAAN ZITTEN)

Dat is één geluk ...

LIDW.: (ZUCHT)

Koetssporen hebben we nog niet gevonden.

BERTRAM: (BEZIG MET HOUT RAPEN OF ZO, OF
STENEN)

Nee, dat betekent, dat de paarden nog vóór
deze plek de koets al in de steek gelaten
hebben ...

(HEKTOR EN BAREND KNOEIEN MET
TONDELDOOS)

LIDW.:

Dus, misschien staat de koets morgen ergens -
voor onze neus - op de weg ...!?

BERTRAM: (KNIKT)

Ja ... en hopelijk is het met iedereen die
erin zit ... in orde ... Geef mij die tondel-
doos eens.

(IN EEN THEELICHT, ONDER DE THEE-
POT, ZIT KONING MINK.
NORS, OP EEN KLOSJE.
OP VOORGROND HILDEBRAND EN AERNOUT)

MINK:

Klets, kul en lariekoek.
Kinderpraat en krokodilletranen. Die reus
deugt niet.
En geloof me. Ik ken hem ...

(DE KONINGIN KOMT IN. MADELEIN
VOLGT EN BLIJFT BIJ AERNOUT EN
HILDEBRAND STAAN)

REUS:

(OFF SCREEN, SNIKKEND)
Dat is niet waar ... Dat is niet waar.
Hij kent me niet, hij kent me niet.

KONINGIN:

En wie bent U?

MINK:

Wat doet het er toe, mevrouw. Allemaal malle-
praat. Zinloos. Denk er niet langer over na.

KONINGIN:

Ik geloof, dat ik U ken.

MINK:

Vergeet het. Onzin. Ik ben niemand.
(STOPT DRIFTIG HANDEN IN MOUWEN
MANTEL)

En luistert U niet naar die reus.

REUS:

Maar ik ben alleen ... En hij wil niet langer
met me praten.

MINK:

Natuurlijk. Je deugt niet. Dikke kinkel.
Bal gehakt. Gaat U zitten, mevrouw. Daar
staat nog een klos. Alles is eenvoudig
natuurlijk.

KONINGIN: (BLIJFT STAAN. KIJKT HEM AAN.
KALM)

U bent een kóning.

MINK:

Ik wás een koning. En van een mooi land.
Maar wat geeft het allemaal. Het bestaat
niet meer.

KONINGIN: (WEET HET NU. WIJST NIET. BLIJFT
KONINGIN)

Morpuys ... U bent koning Mink! Van Morpuys!

MADELEIN: (WEL OPGEWONDEN)

Koning Mink???

REUS:

(VERONGELIJKT)
Ja ... Hij geeft geen antwoord. Tegen jullie
ook al niet. Hij praat tegen niemand meer
behoorlijk. En gezellig.

(KONINGIN KOMT THEELICHT IN)

MINK:

Hou je mond. Ik praat niet meer met jou en daarmee uit.
En val mevrouw de koningin niet steeds in de rede.

MADELEIN:

Bent U koning Mink van Morpuys?

KONINGIN:

Madelein.

MINK:

Oh, het stoort me niet, mevrouw. Laat de normale beleefdheden maar achterwege.
Ik ben geen koning meer.
Morpuys is weg, dus ... Nu zit ik hier!

(AERNOUT EN HILDEBRAND OP VOORGROND)

REUS:

En dat is zijn dank, dat ik hem vertroetel en verzorg? Hij is ongezellig. Hij praat niet tegen me. (DROOGT OGEN)

Daarom heb ik me tot jullie gewend.

(KIJKT NAAR EIERDOPJE.

AERNOUT PROBEERT ER MAAR EENS UIT
TE KOMEN)

Wilt U uit het eierdopje? Zal ik ...

AERNOUT+HILDEBRAND:

Nee, nee, nee. Doen we zelf wel.

REUS:

Jullie hoeven maar te piepen en Dolfje doet alles voor je.

KONING MINK:

Kinkel. Kikker.

REUS:

(CU REUS, NAAR MINK DRAAIEND)
Schelden doet geen pijn.

KEIHARD ONWEER.

LIEDJE: IN EEN SPELONK.
(H. Geelen/J. Stokkermans)

(KLEIN) KIND: de regen ritselt in 't ravijn
de grot is groot en ik ben klein
de wind giert met een enge piep
en zou je denken, dat ik sliep

KOOR: (ZACHT) dacht je maar ...

ZELFDE KIND: de grond is hard en kil en klam
het kouwe kampvuur zonder vlam
het onweer buiten rommelt zacht
en als je stiekum om me lacht

KOOR: (ZACHT) dan lach je maar ...

ALLEN: lag ik maar in m'n paleis nou

MEISJE: kwenie of ik wel op reis wou

HEKTOR: oh, een hete kop anijs nou
(DRAAIT ZICH)
met een táái ...

ALLEN: de hemel is een oude brombeer
ik heb een broertje dood aan onweer

HEKTOR: morgen schijnt allicht de zon weer
hoop lawaai

KEIHARDE SLAG.

INSTR. 4 maten.

EERSTE KIND: de wind speelt met een laatste vonk
een spelletje in de spelonk
wie was het, die daar buiten riep?
... zou je denken, dat ik sliep ...
dacht je maar

ALLEN: ogen dicht en tel tot duizend

HEKTOR: doe gewoon alsof je thuis bent
als je even aan 't geruis went
lijkt 't de zee

ALLEN: is er niet een huis vol spinrag
waar ik voor vannacht wel in mag?

BERTRAM: wie d'r nou nog één ding vindt
mag nooit meer mee ...
(GEDEMPT GEPROEST EN GEGIECHEL)
nooit meer ...

FLUIT HERHAALT HET.

(HET THEELICHT STAAT OP KASTJE
WE VAREN OP THEELICHT TOE)

MADELEIN:

Maar koning Mink, zit U hier al heel lang,
in dit huis van de reus?

MINK:

Jaren. Doet er ook niet toe. Ik til er niet
zo aan.

Maar het is een dikke eigenwijze domkop!
Ik práát niet meer met hem.

HILDEBRAND:

(BENAUWD)

Denkt U, dat ie ons zo lang hier zal
houden? Een paar jaar?

(KIJKT AERNOUW AAN)

MINK: (WEINIG INTERESSE)

Geen idee. Hij doet maar! Hij wil nooit
luisteren.

KONINGIN:

Maar de man zal toch wel inzien, dat een
koningin haar land niet zomaar in de steek
kan laten voor ... voor eh ... futili ...

MINK:

Flauwekul. Zegt U maar gerust flauwekul,
mevrouw. Mallepraat en brabbeldebrabbel.
Ik doe er niet aan mee. Er is een grens.

MADELEIN:

Wil reus Dolfje ons alleen maar houden, omdat
hij gezelschap wil?

MINK:

Om te kwekken ja. En dat maakt me zo driftig
steeds. Hij speelt slecht schaak, hij damt
niet, hij speelt matig halma.
En hij kan niet tegen zijn verlies.
En dat, dát ergert me zo, want ...

AERNOUW:

Sssssttt ... sstt ... daar komt hij ...

MINK:

welnee. Als Gondolf slaapt, maken geen tien
olifanten hem wakker. Nou ... Het wordt
zo langzamerhand ook bedtijd voor ons.
U moet mij niet kwalijk nemen, mevrouw,
maar ik ben een oud man ... eh ...

(KONING STAAT OP. KONINGIN EN
MADELEIN OOK. HILDEBRAND EN AER-
NOUW VOLGEN. MINK LOOPT NAAR
BUITEN ...

STAAT STIL BIJ NAAIDOOSJE. MAAKT
GEBAAAR, WAAROP HILDEBRAND MET
AERNOUW DOOSJE OPEN.

MINK WIJST ONDERTUSSEN NAAR ZAK-
DOEKJES IN HOEK)

Ja ... tja mevrouw ... Een slaapgelegenheid.
U zou morgen in de koektrommel kunnen gaan
wonen. Ik zelf woon dus in het theelicht.
Het is niet groot, maar het heeft een ze-
kere gezelligheid.

... Eh ... Ik slaap meestal in het doosje met naaigerei van de reus, maar ik wil best een tijdje op de zakdoeken gaan liggen in de hoek?..

KONINGIN:

O, doet U vooral geen moeite. U hebt Uw nachtrust ook nodig. Wij redden ons wel ... mens Hildebrand?

(VRAAGT HEM KENNELIJK OPLOSSING)

HILDEBRAND:

(HEEFT ZAAK STAAN TE BEKIJKEN)

Tja ... eh majesteit .. Ik ... wij dachten ... als u en hare Majesteit ... Ik ... wij dachten ... als U en Hare Hoogheid de prinses in het knopendoosje zouden kunnen slapen,

(AERNOUT HEEFT NET AL KNOOP ERUIT
GETILD EN SNEL NEERGEZET)

vannacht, en en ... de koning op de zakdoeken dus, dan rollen Aernout en ik ons op, in de hoek, in het theelicht. Met onze jassen als kussen ...

MINK: (GEPRIKKELD)

Precies, wat ik zei, man!

HILDEBRAND:

Precies, wat hij zei. Wat de koning zei dus.

MINK: (WIJST OP ZAKDOEK IN DOOSJE)

Dat dameszakdoekje in de doos is bijzonder goed.

Luchtig, maar voldoende warm ... Ik raad het U sterk aan als dek.

MADELEIN:

Het is een kanten zakdoekje, hè? Eigenlijk.

HILDEBRAND:

Zakdoekje????

MINK:

Inderdaad, jonkvrouwe. De domme eigenwijze dikzak heeft het ooit gevonden, en altijd bewaard.

Het schijnt van een naburige reuzin te zijn, Gonda van Hillegom. En jaar geleden rook het nog sterk naar parfum. Liters parfum zaten erin ...

Maar dat is gelukkig wat voorbij ... Wel ... wel te rusten mevrouw ... Jonkvrouwe ...

(KNIKT TEGEN ANDEREN)

Tot morgen dan maar.

IEDEREEN: (AERNOUT + HILDEBRAND BUIGEN)

Wel te rusten ...

(AERNOUT + HILDEBRAND GAAN TERUG
NAAR HOEK)

MADELEIN:

Pssst ... Mens Brom!

HILDEBRAND:

Eh ... Ja Hoogheid de prinses?

MADELEIN:

Neemt u mijn fluwelen mantel ... Dat ligt lekker als kussen ...

HILDEBRAND:

Oh ... Oh dank u we ... Maar U hebt zelf dan een ...

MADELEIN: (WIJST)

Moeder en ik hebben dat speldekussen toch?

HILDEBRAND:

(KIJKT MET AFGRIJZEN NAAR SPELDEKUSSEN)

Oh ja ... haha ... goedenacht ...

CUT:

(MINK LIGT OP ZAKDOEKEN)

MINK:

Goedenacht. Wilt U nu stil zijn?

CUT:

(KONINGIN IN DOOSJE)

KONINGIN:

Goedenacht, mens Brom en mens Koffij.

MADELEIN:

Dag ...

CUT:

(THEELICHT.

HILDEBRAND EN AERNOT STREKKEN ZICH UIT)

AERNOUT: (GAAT WEER RECHTOP ZITTEN)

Ik slaap altijd aan die kant, anders.

HILDEBRAND:

Ach, schei toch uit ...

AERNOUT:

Ja maar ...

MUZIEK VAN VOLGENDE SCENE VOORBEREIDEN. INTRO.

FADE OUT.

(NACHT IN SPELONK.
IEDEREEN LIGT TE SLAPEN. WE PANNEN
OVER DE KINDEREN LANGS LIDW. NAAR
BERTRAM EN BAREND.
DAN ZIEN WE IN HET DUISTER EEN
LICHT, EERST ALLEEN FLAUW DE WEER-
SCHIJN ... DAN EEN SILHOUET VAN
EEN STALACTIET, DIE VERLOOPT OVER
DE ROTSWAND, DAN, PLOTS, TEGEN-
LICHT? OMDAT DE FIGUUR DE LAMP
ACHTER ZIJN HOOFD OPHOUDT, HET
SILHOUET HOOFD VAN EEN VREEMDE-
LING (GRUIZEL GRUIS) MUZIEK
THRILLING.
DE MAN DUIKT WEG. DE LAMP DOOFT)

CUT:
(CU BERTRAM.
ACHTER HEM KOMT (KAMERA TREKT TERUG)
LICHTJES BARENDJE OVEREIND, DIE
NAAR HOEK KIJKT ...)

CUT:
(IN HET DUISTER SLUIPT GRUIZEL ...)

CUT:
(BAREND STOMPT BERTRAM, DIE ZACHT
MOMPELEND WAKKER WORDT. DRAAIT
ZICH OM.
BAREND WIJST.
BERTRAM KIJKT NAAR HOEK.

CUT:
(GRUIZEL GLIPT NET ERGENS ACHTER)

CUT:
(BERTRAM GEBAART BAREND STIL TE
GAAN LIGGEN EN GLIPT ACHTER ROTS,
WAARLANGS GRUIZEL DIREKT TEVOOR-
SCHIJN ZAL KOMEN ...)

(EVEN LATER KOMT GRUIZEL, DIE IN
SNELLE RUSH WIL PASSEREN ...
BERTRAM DUIKT VANACHTER OP HEM)

GRUIZEL:
Hahaaaaa ... heeee ... help ... laat los ...
heee ...
(KINDEREN SCHRIKKEN WAKKER.
SOMMIGE GILLEN)

LIDW.:
Bertram ... Wat is er aan de hand ...

HILLETJE:
Hij heeft iemand vast ...

BERTRAM:
Barend. Licht ... ah ... Een lamp ...
(GRIJPT LAMP GRUIZEL, TILT VER-
DUISTERINGSPLAATJE OP ... OF
DRAAIT HOOG ... SCHIJNT BIJ:

(WE HERKENNEN NU: GRUIZEL GRUIS
ONDER CAPE ...)

BERTRAM:
Gruizel Gruis!

(REKW.: LAMP VOOR GRUIZEL, DIE
GEDIMD KAN WORDEN, OF VERDUISTERD
MET PLAATJE.
TONDELDOOS DIE VONKEN GEEFT)

KASTSET.

(KONING MINK ZIT RECHTOP OP ZIJN
BED VAN ZAKDOEKEN.

BIJ HEM STAAN HILDEBRAND EN AER-
NOUT, DIE VERSCHRIKT 'SSJJTT'
ROEPEN, ALS MINK NOGAL LUID PRAAT)

MINK: (GEÏRRITEERD EN HUMEURIG.
NET UIT SLAAP GEHAALD)

Wat is er aan de hand? Waarom maakt U mij
wakker? Nou vooruit. Weg die psstvingers.

HILDEBRAND:
Wij wilden ... wij eh ...

AERNOUT:
Wij hadden een idee ... Een ingeving.

MINK: (GAAT WEER LIGGEN)
Mooi. Dat had ik ook wel eens. Wel te rusten.
Schrijf het op en vertel het me morgen.
(HILDEBRAND SCHUDDT AAN SCHOUDER)
Ja, wat is er nu weer?

HILDEBRAND:
Wij wilden een vluchtpoging ondernemen ...

MINK: (LUID)
Wat? Wat ondernemen?????

(AERNOUT + HILDEBRAND: 'ssssjjtt')

STEM KONINGIN:
Wat is er gaande? Mogen wij weten wat er
gaande is?

CUT:
(DE DOOS, WAARIN KONINGIN OVER-
EIND ZIT EN MADELEIN OVEREIND
KOMT.
HILDEBRAND + AERNOUT DRIBBELEN
NAAR HUN TOE)

HILDEBRAND:
Ahum ... Wij wilden een voorstel doen? Majes-
teit ... Aernout en ik ... eh ...

KONINGIN:
Kon dat niet tot morgen wachten, mens Brom?

MINK: (UIT HOEK)
Precies mevrouw. Dat waren ook mijn woorden.
Wel te ru ...

AERNOUT: (VERSCHRIKT TEGEN MINK)
Nee, nee. U mag niet gaan slapen, hoor ...

MINK:
Wat is dat voor een onzin? Nonsens. Ik ...

HILDEBRAND:
(DANST. VINGER TEGEN LIPPEN)
Ssst ... ssst ... ssst ... ssst ...

MINK: (ZEER GEPRIKKELD)
En schei uit met die pssstvinger.

KONINGIN: (ZUCHT)
Wat was Uw voorstel, mens Koffij.

AERNOUT:
Eh ... wij ... wij wilden vluchten, majes-
teit ...

KONINGIN:
Vluchten? Op dit uur van de nacht????

AERNOUT:
Ja, want nou slaapt de reus.

HILDEBRAND:
Dit is onze kans!

MADELEIN:
Oh moeder, daar zit wat in. Dat is niet dom.

KONINGIN:
Ik zei niet, dat iemand dom was. Maar is
het wel verstandig?

MINK:
Welnee mevrouw. Het is lariekoek. Vergeet
het. Het lukt toch niet. Vergeefse moeite.
(DRAAIT ZICH WEER OM)

AERNOUT:
Ja maar, we moeten iets proberen. U mag
niet gaan slapen, hoogheid ... eh ... Mink ...

MINK:
Ja, verduiveld. Wat heb ik ermee te maken!
Ik vlucht niet vannacht.

AERNOUT:
Ja, maar we hebben Uw lakens nodig ... Ik
bedoel ... Uw zakdoekjes ...

MINK:
Wat? Waarvoor?

AERNOUT+HILDEBRAND:
Om aan elkaar te knopen.

AERNOUT:
Anders komen we niet van dit kastje af,
naar de grond.

MADELEIN:
Oh, moeder, wat zijn ze slim!

KONINGIN:
kindje, je denkt toch niet dat ik, je moeder,
Madelein van Bambergen, langs lakens van
een kastje zal klimmen?

MADELEIN:

Waarom niet? U heet toch niet voor niets
Madelein de Manmoedige? En U hebt als
meisje aan sport ge ...

HILDEBRAND:

(HAASTIG)

Wij zorgen, dat er niets met U kan gebeu-
ren, majesteit. Ik ga eerst en U volgt.
En daarna prinses Madelein en ...

(KIJKT NAAR MINK)

MINK:

Ik doe niet mee.

AERNOUT:

Maar mogen we wel Uw zakdoekjes ...

MINK: (DRIFTIG)

Ik ga wel weer in het naaidoosje slapen.
Als U tenminste naar die twee onnozele
halzen wilt luisteren, mevrouw.

KONINGIN:

Wel, ik eh ...

HILDEBRAND:

Morgen bent U weer thuis.

AERNOUT:

Het land kan niet zonder U.

KONINGIN: (NA AARZELING)

Goed. Waar beginnen wij mee?

(HILDEBRAND RIJKT ZAKDOEK AAN)

HILDEBRAND:

Knopen leggen. Stevige knopen. U begint
hier ...

Aernout, de volgende ...

MINK: (KLIMT IN KNOPENDOOS)

Verspilde moeite. Humbug. Wilde fantasie.

DE SPELONK.
(GRUIZEL IS GEVANGEN)

BERTRAM:

En nou geen verhaaltjes, Gruizel. Wat doe jij hier in het holst van de nacht?

GRUIZEL: (TREITERT)

Hahahaaaa ... Ik zing, ik dans!

LIDW.:

Bertram, misschien woont hij hier wel!

BERTRAM:

Mmm. Dat is geen reden, om ons te besluipen. Hè?

GRUIZEL:

Ik zie je te vaak, dure broek. Hahahaaa ...

BERTRAM:

Dat wil ik geloven. Ik ontmoet jou ook méér dan me lief is. Nou vertel op, wat kom je hier doen?

GRUIZEL: (TEEMT)

Je vraágt en je vraágt ...

BERTRAM:

Antwoord! Wat spook je uit!

GRUIZEL:

Ik hak mijn pad.

(GIECHELT)

Ik hak mijn weggetje. Door zand en steen.

(ZINGT)

Zand en steen ...

BERTRAM: (KIJKT LIDW. AAN)

(DAN LANGZAAM, TUSSEN TANDEN DOOR)

Gruizel, nou moet je goed luisteren. Het kan me niet schelen, wat je doet, als je niets met onze zaak te maken hebt.

Maar dat moet nog blijken!!!

Weet jij iets van een koets met daarin onze koningin, prinses Madelein en Hildebrand Brom en Aernout Koffij?

(GRIJPT GRUIZEL BIJ KLEREN (BIJ KEEL) GRUIZEL STEIGERT VAN HET LACHEN)

GRUIZEL:

Hahahahahahaha

BERTRAM: (BULDERT)

Wat weet jij van de koets???

GRUIZEL:

Hihihihihihihihhi

BERTRAM: (DEMPT STEM, BESEFT DAT HIJ ONNO-DIG KWAAD IS)

Gruizel, vertel, wat je van die koets weet ...

GRUIZEL: (LACHT DOOR. HOUDT INEENS OP.
KIJKT BERTRAM DIEP AAN EN ZEGT
DAN)

Niets! .. (GRINNIKT OM GEZICHTEN)
... Niets, niets, niets ... Broek!
(BERTRAM LAAT HEM LOS)

LIDW.: (ONDER INDRUK VAN BERTRAM'S
WOEDE)

Gruizel liegt niet, Bertram.

GRUIZEL:

Nee, ik lieg niet, jurk. Die broek liegt!

BERTRAM: (VERONGELIJKT ZICH VERWEREND)
Maar waarom besluit hij ons, en waarom
is ie net in de buurt, als er een rijtuig
verdwenen is, met de koningin, de prinses ...

HEKTOR:

Nou, toeval.

BERTRAM:

Ach, kom.

BAREND:

Nou, kan wel. Kan toch wel.

LIDW.:

Gruizel hoeft niet overal de schuld van te
krijgen!

(GRUIZEL HEEFT SCHERP ZITTEN
LUISTEREN. KNIKT BIJ DAT LAATSTE)

HILLETJE:

Misschien staat die koets dadelijk ergens
om een hoekje, gewoon op ons te wachten ...

BERTRAM:

Luister nou 'ns. Het bevalt me niks ...
Ik hoop, dat het zo is wat jullie zeggen,
maar deze omgeving bezorgt me de kriebels.
Een koets breekt niet zomaar af.
Ik geloof niet in een gewoon ongeluk ...
Er moet iemand of iets, of een bovenna-
tuurlijke kracht ... een spaak in het
wiel gestoken hebben ...

LIDW.: (BANG)

Een spaak in het wiel???

BERTRAM:

Nou ja, figuurlijk, figuurlijk ...

GRUIZEL:

Het zal Gondolf van Sloe wel weer zijn.
Hihihihhi ...

IEDEREEN, BERTRAM VOORAL:

Wat????

BERTRAM:

Wie?

GRUIZEL:

Gondolf. Van Sloe. Hahaha ... Domme Dolfje ...
Van Sloe ...

BERTRAM: (BOOS)

Een andere dwerg? Iemand van je kornuiten ...

(GRUIZEL'S GEGIECHEL EN GEGIER OVER-
STEMT ZIJN WOORDEN)

LIDW.:

Nou, wat lach je, Gruizel? Geef Bertram dan
fatsoenlijk antwoord.

GRUIZEL: (OP KOUDE TOON)

Als ie fatsoenlijk vraagt ... jurk.

LIDW.:

Gruizel ... Is Dolfje van Sloe een ... een
kwaaije ... nou ja, een dwerg ...?

GRUIZEL:

Hahahaha ... Dolfje? ... Hihihhi ... Gon-
dolf van Sloe? ...

Gondolf van Sloe is een reus ... een reus
hahahahaha ... Een reus!

(HET GALMT DOOR DE GROT, TERWIJL
HIJ HERHAALT)

(AERNOU'T HANGT NOG TE BENGELLEN
AAN ZAKDOEKEN. MADELEIN WORDT NET
OP DE GROND GETILD DOOR HILDEBRAND>
DE KONINGIN KIJKT ROND EN SCHIKT
HAAR KLEREN)

HILDEBRAND:

Ja, komt U maar, hoogheid.

KONINGIN:

Wij vragen ons af, of dit verstandig was,
mens Brom. Het lijkt ons gevaarlijk en
bovendien iets, wat een koningin eigenlijk
nooit doet. Vluchten.

MADELEIN:

Moeder, we hebben geen keus. Dank je wel,
mens Hildebrand.

AERNOU'T:

Nou mij, Hildebrand.
(BUNGELT)

HILDEBRAND:

Spring maar zelf.

THEELICHT.

(MINK KIJKT NAAR BENEDEN. IS UIT
DOOSJE GESTAPT, KIJKT NAAR BENEDEN)

MINK:

Vergeet het. Het is verspilde tijd.
Ga liever slapen.

SHOT VLOER KAMER.

(IN CHROMAKEY LOPEN OP VOORGROND
DE KLEINE VIER LANGS)

HILDEBRAND:

Ik loop voorop, majesteit. Kijk uit, want
als de reus dadelijk opeens zou binnenkomen,
zou hij op ons kunnen trappen.

KONINGIN:

Trappen! Mens Brom!

MADELEIN:

Moeder, redeneer liever even niet met mens
Brom. Benoem hem tijdelijk tot generaal
of veldmaarschalk.

(HILDEBRAND LOOPT DOOR, BEELD UIT.
MADELEIN HAALT KONINGIN IN EN
FLUISTER HAAR TOE.)

KONINGIN STAAT STIL. AERNOU'T BOTST
TEGEN HUN OP, KWAM HINKEND VAN
SPRONG INLOPEN)

KONINGIN:

Madelein! Wat een ongehoorde opmerking!

AERNOUT:

Oh ... Die kant op, majesteit. Daar is de deur.

MADELEIN:

Dit is een noodtoestand, moeder. Dan moet U op Uw generaals en veldmaarschalcken ver-trouwen.

KONINGIN:

Mmm ... Nou goed ... Mens Hildebrand ...

HILDEBRAND:

(KOMT TERUG IN BEELD. KOMT NET
KIJKEN WAAR IEDEREEN BLIJFT)
Komt U nu nog, majesteit???

KONINGIN: (ZUCHT)

Ik vraag me af, of koning Mink geen gelijk heeft ... (KIJKT SCHUIN OMHOOG)

SHOT KASTJE MET MINK.
HIJ DRENTELT BOOS ROND.

MINK:

U krijgt de deur niet eens open. Larie. Leuterkoek van de hoogste plank. Ga liever slapen. (TREKT BOOS AAN LAKENS)

DE HOEK MET DE DEUR.
IN CHROMAKEY DAARVOOR DE VIER.

HILDEBRAND:

Ppf. Tot de deur zijn we tenminste gekomen!

AERNOUT:

Ja maar, hoe moeten we nu verder?

HILDEBRAND:

Ach man, we zijn praktisch buiten. We zijn al half ontsnapt. Moet je weer alles tegen-maken? En kleinere ...

AERNOUT: (DAARDOORHEEN PRATEND)

Ja, maar de deur is dicht.

HILDEBRAND:

Mm ... In elke deur zit toch zeker wel een ki ... een kier ... een kiertje ...

(DE DEUR GAAT AKELIG PIEPEND
OPEN. ZE KIJKEN ONTZET OM EN ...
DE VOETEN VNA DE REUS, BLOOT,
WORDEN ZICHTBAAR.
MUZIEK.

(MADELEIN OMKLEMT MOEDIGE MOEDER.
HILDEBRAND EN AERNOUT KRUIPEN BIJ
ELKAAR)

CUT:

REUS: (MED. VAN REUS, IN NACHTKLEDING
MET MUTS. KIJKT NAAR VLOER.
MET KAARS IN KNUIST.
HIJ TREKT TELEURGESTELD GEZICHT)
Héééééééééééé!!!!

(IEDEREEN LOOPT OM GRUIZEL HEEN,
DIE MET HUN OVER DE RAVIJNWEG
LOOPT. ZE KOMEN BIJ HOEK, WAAR
KOETS ZICHTBAAR ZAL WORDEN)

BERTRAM:
Dus die reus woont daar boven ergens alleen
in een hut?
(LAAT BLIK DWALEN)

GRUIZEL:
Ja, je zegt het.

LIDW.:
Pas op, het is hier glad.

BERTRAM:
En waarom zou hij reizigers dan ... stélen,
zal ik maar zeggen. Waarom?
(MAAKT VRAGEND EETGEBAAR)

GRUIZEL: (GIERT)
Nee. Hihihihih. Niet lekker ... Alleen
voor de praat. Voor de praat en de aanpraat,
broek. Dáááááár!!!!
(IEDEREEN KIJKT VAN HEM NAAR AAN-
GEGEVEN RICHTING)

CUT: MUZIKAAL EFFECT
(DE KOETS STAAT NOG OP DEZELFDE
PLEK ... BERTRAM EN BAREND EN HEK-
TOR STORMEN TOE. DE REST VOLGT.
GRUIZEL LOOPT ER GIECHELEND TUSSEN.)

BERTRAM:
Niks mee gebeurd, verder. Maar hij is leeg!
(KIJKT ROND: VERLATEN STREEK)

LIDW.: (DRINGEND)
Waar kunnen ze naar toe zijn gegaan, Grui-
zel?

GRUIZEL: (WIJST IN RAVIJN OMLAAG)
In de damp, jurk. Hopla! Springen.

BERTRAM:
Rustig maar, rustig maar Lidwientje ...
Ik ben bang, dat Gruizel toen straks wel

gelijk had. De koets is gewoon afgeknapt,
door iemand ...

LIDW.:

Wat moet zo iemand dan verschrikkelijk
groot zijn!?

BERTRAM:

Kolossaal.

GRUIZEL:

Hij is niet groot. Haha. Hij is niet groot.

BERTRAM:

Niet groot???

GRUIZEL:

Dat zegt hij zelf. Broek! Hij is niet groot ...
hij is klein, zegt hij.

HEKTOR:

Dat zeg jij ook altijd van jezelf, Gruizel.
Dat je een gewone kleine dwerg bent.
Maar je bent ook vrij groo ...

(GRUIZEL KRIJST BELEDIGD EN VER-
BIEDEND. HEKTOR HOUDT VERSCHRIKT
OP)

BERTRAM:

Rustig maar, rustig Gruizel. Je bént een
dwerg. En helemaal niet groot ... Nou ...
Waar woont die reus?
Weet je dat? ... Gruizel?

GRUIZEL:

Gruizel Gruis is klein.

BERTRAM:

Ja hoor.

GRUIZEL: (HEFTIG)

En niet lang!

BERTRAM:

Nee, niet lang.
Waar woont Gondolf, Gruizel. We gaan erop
af.

GRUIZEL: (LOOPT IN DE RICHTING. DE REST
Daar! KIJKT ELKAAR AAN ERN VOLGT HEM)

MUZIEK.

(REUS ZIT IN NACHTKLEDING MET
SLAAPMUTS AAN TAFEL.
DOLFJE PRAAT TEGEN HET THEELICHT
OP TAFEL)

DOLFJE:

Maar ik wil alleen maar aanspraak! Ik wil
alleen maar gezelligheid ... Dat is toch
niet teveel gevraagd voor een kleine, arme
reus! (SNIKT)

(IN HET THEELICHT ZITTEN: DE KO-
NINGIN, DE PRINSES, HILDEBRAND
EN AERNOUT. AERNOUT HAALT ZAK-
DOEKJE UIT ZAK EN WIL HET THEE-
LICHT UITLOPEN.
THEELICHT MET CHROMAKEY.
TAFEL: (TAFELKLEED)
ER IS DUS IN STUDIO TWEEDE TAFEL-
TJE MET ZELFDE TAFELKLEED EN
(LATER) ZELFDE SCHAAKBORD)

AERNOUT:

Hier is een zakdoekje.
(HILDEBRAND TREKT HEM TERUG OP
PLAATS)

STEM DOLFJE:

Ik heb 's avonds alleen wat behoefte aan ...
aan ... gezelligheid ... Een woord ...

SET KASTJE. ZAKDOEKEN.
(KONING MINK ZIT OP STAPEL ZAK-
DOEKEN, WAARVAN HIJ DE LAATSTE
TWEE DRIFTIG ONTKNOOPT, OP KAST)

MINK:

Nonsens. Je wilt elke dag méér. Eerst scha-
ken, dan halma. Dan reus-erger-je-niet.
En je kunt nooit tegen je verlies.
Kinkel. (RUKT AAN KNOOP)

(DOLFJE IN KAMER.
DOLFJE: DOLFJE KIJKT VAN THEELICHT NAAR
KASTJE, DRIFTIG WIJZEND)
Dat is niet waar. Hij speelt vals. Hij
speelt bij schaken altijd voor koning van
de tegenpartij
(PAKT ACHER ZICH SCHAAKBORD:
ZET NEER VOOR ZICH)
en als ik me even omdraai, gaat hij stie-
kem op een ander vakje staan.

STEM MINK:

Dat is niet waar. Lariekoek! Nonsens!

CUT:
(THEELICHT/CHROMAKEY)

REUS:
Jajajaja ... Altijd!

(NU LIGT OP TAFEL OOK EEN SCHAAK-
BORD. DE VIER KIJKEN ER SCHUW NAAR)

MADELEIN:
Maar reus Gondolf, waarom zoekt U iemand als
ons uit, om mee te praten?
We zijn toch helemaal niet ...
(ZOEKT NAAR MOOIE TERM)
eh ... van Uw formaat ...

HILEBRAND:
Nee, haha, da's mooi gezegd. Haha.

(TOT. KAMER. DOLFJE TEGEN THEE-
LICHT: ZET STUKKEN AAN THEELICHT-
KANT OP. PIONNEN, TORENS EN LOPERS)

DOLFJE: (BUIGT ZICH NAAR HUN OVER: VERON-
GELIJKT)
Ik ben zelf ook niet zo groot ... voor een
reus. Eerder aan de kleine kant ...

MINK: (STAAT OP)
Laat je niet overhalen. Vandaag is het schaak
morgen is het dammen en overmorgen halma.
En hij speelt vals.

DOLFJE:
Hou je mond. Of ik zet je in de la! En ik
schuif hem dicht!

(REAKTIE MINK EVEN TONEN, DIE BOOS
WEER GAAT ZITTEN)

(THEELICHT OP TAFEL. OP HET SCHAAK-
BORD ZIJN EVENEENS DE ZWARTE STUK-
KEN OPGESTELD. VIER PLAATSEN OPEN:

KONINGIN: (RIJST OVEREIND EN KOMT AAN DE RAND
VAN HET THEELICHT)
Wij, Madelein, koningin van Bambergen, bijge-
naamd de Manmoedige, geven te kennen, dat wij
Madelein, nooit en te nimmer een voet op Uw
bord zullen zetten, en andere wetten zullen
gehoorzamen, dan de wetten van ons land.

MADELEIN: (VOL MEDELIJDEN)

Ach, moeder ...

(AERNOUT HEEFT MET HILDEBRAND MEE
STAAN KNIKKEN MET DE FORMULERING
VAN DE KONINGIN)

(TOT. KAMER.)

DOLFJE: (ZIT DE WOORDEN TE VERWERKEN)

Wat betekent dat? ... Doen jullie een spelletje met me? ...

(BLIJE LACH VOL VERWACHTING ...
KIJKT DAN WEER ONZEKER ...)
(ZET KONINGIN OP EIGEN KANT OP ...
VRAGEND)

(THEELICHT/CHROMAKEY)

KONINGIN: (SLIKT EVEN, VERMANT ZICH)

Nooit. Je maintiendrai.

(DRAAIT ZICH KAARSRECHT OM, WANDEL
DELT TERUG NAAR HAAR KLOS ... DE
ANDEREN KIJKEN BENEPEN VAN HAAR
NAAR DE REUS - HULPELOOS, MAAR BE-
AMEND)

(MINK OP KASTJE/ZAKDOEKEN)

MINK: (KLIMT IN ZIJN BED VAN ZAKDOEKEN,
DEKT ZICH TOE)

Krachtig gesproken. Mijn idee! Mevrouw.

(CLOSE UP OF MED. DOLFJE.
ONTROERENDE MUZIEK.
HET VERDRIET BREEKT DOOR OP HET GE-
ZICHT VAN DOLFJE. HIJ BRENGT EEN
ZAKDOEK NAAR ZIJN GEZICHT. HIJ
PINKT EN SNUIT ZIJN NEUS ...
SCHENKT ZICH SNUIVEND EEN MOK IN !!!
WIL STEEDS IETS ZEGGEN ...
SLAAT DE STUKKEN VAN HET BORD ...)

(VALLENDE STUKKEN KLINKT NOG.
AERNOUT EN HILDEBRANDT MAKEN NOG
EEN SCHRIKBEWEGING. OP HET BORD
ROLLEN NOG EEN PAAR PIONNETJES ...
DE KONINGIN EN GESCHROKKEN MADE-
LEIN KOMEN OVEREIND)

STEM REUS:

Dan niet! ...

(SNIKT LUID)

Dan niet!

MUZIEK THRILLING
+ DROEF

(DE KINDEREN STAAN KLEUMERIG
OP DE BRUG. HET ONWEERT NIET.
DE LUCHT IS ROSSIG GRIJS IN DE
VERTE. LIDW. HOUDT HUN IN DE
GATEN)

LIDW.:

Bertram ... Bertram kom terug.
(BERTRAM KOMT BEELD IN MET
GRUIZEL ACHTER HEM)

BERTRAM:

Ongelooflijk ... Kom vlug van die brug
af, want je waait van de weg weg ...

GRUIZEL:

Weg weg, haha ...
(LOOPT ALS LAATSTE PLANKIER AF)

CUT:

(RAVIJNRAND, WAAR DE KINDEREN
VAN BRUGPLANKEN WEER OP BESCHUT-
TER GEDEELTE KOMEN EN RILLERIG
BLIJVEN STAAN)

LIDW.:

Heb je ze gezien? Binnen?

BERTRAM:

En of. Ik kon dwars door de vloer kijken.
Ik zat onder het hutje ... Hut, zeg maar
liever.

LIDW.:

Leven ze nog???

BERTRAM:

Zo te horen wel. Maar die reus is een lie-
verd, als je 't mij vraagt. Een dikke
eenzame goedzak!

GRUIZEL: (KOMT NU PAS SET IN, ZG. VAN
PLANKIER)

Hihihihhi domme Dolf! ... Van Sloe ...
Hahahaha ...

LIDW.:

Ach ... is hij zo eenzaam? Maar heeft ie
dan niemand van zijn eigen lengte, om
mee te ... praten en zo?

BERTRAM: (KIJKT NAAR GRUIZEL)

Gruizel zegt van wel. Hè? Gruizel? Jij
wéét iemand.

GRUIZEL:

Ja ... (GRINNIKT)

LIDW.:

Wie dan, Gruizel?

GRUIZEL:

Gonda! Gonda van Hillegom!
(DANST ROND)
Gonda. Gonda van Hillegom!
Reuze kere weerom reuzegom ...

BERTRAM:

Ze woont drie ravijnen verder en Dolf is al
veertien jaar verliefd op haar. Zegt Gruizel.

LIDW.:

Echt waar, Gruizel?

GRUIZEL:

Ik lieg niet, jurk ... hahahahaha ...

BERTRAM:

Daarom. Dat is de enige oplossing, die ik
kan bedenken. Gondolf van Sloe is een dikke,
domme, verlegen reus.
Die niet voor zichzelf kan zorgen.

LIDW.:

Dus ...

BERTRAM:

Dus doen wij dat!
(WENKT)
Op naar Gonda!
(GRUIZEL LOOPT SCHTEEREND VOOR
HUN UIT, MET ZWAAILICHT)

(GESNURK.
IN HET THEELICHT POGEN DE KONINGIN,
MADELEIN EN HILDEBRAND EN AERNOUT
ZO MAKKELIJK MOGELIJK TE GAAN LIG-
GEN)

HILDEBRAND:

(ONTZETTE BLIK)
Nou, die slaapt! Haha.

MADELEIN:

Oh moeder, hadden we het knopendoosje nou
nog maar. Maar dat staat op de kast.

KONINGIN:

Ja, kindje, daar komen we niet meer, als
zouden we nu vertrekken.

HILDEBRAND:

Wilt U mijn hoed onder Uw hoofd?

MADELEIN:

Oh, dat is aardig.

AERNOUT:

Hij slaapt zomaar weer, hè ...
(KIJKT WANTROUWEND NAAR BUITEN.
ZIT ALS ENIGE NOG RECHTOP, OF STAAT)

(VIA CHROMAKEY GEMAAKT OVERSHOULDER-
EFFEKT AERNOUT)

(REUS IN NACHTKLEDING. HIJ SNURKT
OP TAFEL, HOOFD OP KROES EN LEEG
SCHAAKBORD ... SNURKT ...)

STEM HILDEBRAND:

Wel te rusten, majesteit.

STEM KONINGIN:

Een goedenacht, mens Brom en mens Koffij.
Madelein. Welterusten.

STEM MADELEIN:

Ja ... Moeder ... mens Brom ...

AERNOUT: (KEERT ZICH OM NAAR KAMERA)

Ik hoop, dat hij niet wakker van me wordt.
Ik snurk nogal.

(ZE STAAN OP STUK RAVIJN EN KIJKEN
OMHOOG NAAR IETS WAT BOVEN HUN
UITTORENT)

LIDW.:

Is dit het huis van de reuzin?
Dit huis is veel gezelliger, dan dat van reus
Gondolf.

BERTRAM:

Dat zal het vriendelijke ochtendlicht zijn,
Lidwientje. Dat doet ook een hoop ...

LIDW.:

Welnee. Hier woont een vrouw. En een vrouw
maakt het gezellig.

CUT:

(EEN SCHATTIG GEVELTJE MET GERA-
NIUMS. RUW STENEN COTTAGEACHTIG
HUISJE. DEUR MET HART.
OP VOORGROND KLEIN IN CHROMAKEY
DE HAMELAARS INDIEN MOGELIJK)

BERTRAM:

Hm. Zal dan wel ... Nou. Wat adviseer je
Gruizel? Eerst aankloppen. Ruit ingooien ...
Of meteen met de deur in huis vallen? ...

GRUIZEL:

Hahahahaha ... Je zegt het ...

LIDW.: (NIET BEGRIJPEND)

Naar binnen? Zomaar. O nee!

BERTRAM:

Nee, dat bedoel ik niet, Lidwientje. Ik
bedoel, met de deur in huis. Boems. In een
keer recht op het doel af ... Hup. Zonder
pardon.

(SHOT EN FACE ALLEN)

LIDW.: (HET KLINKT HAAR NOG STEEDS TE
AKTIEF IN DE OREN)

Wat bedoel je. Een stormloop? Een aanval?

BERTRAM:

Welnee. Een huwelijksaanzoek!

GRUIZEL:

Hahahahahahaha ... Je praat als een roos,
knie.

(KINDEREN HEBBEN METALEN KAMPEER-
SPULLEN EN STOKKEN EN STENEN IN
HAND)

BERTRAM: (ZET HAND AAN MOND)

Gonda van Hillegom ... (ECHO)

(TEGEN KINDEREN)

Je kampeerspullen gereed.

(KINDEREN ZETTEN OP WENK OOK HAND
AAN MOND)

ALLEN:

Gonda van Hillegom!

(HEKTOR SLAAT OP PAN)

INTRO MUZIEK.

CUT:

(DE GEVEL: GESNEDEN.

Bertram: Gonda????)

LIED: GONDA VAN HILLEGOM.
(H. Geelen/J. Stokkermans)

BERTRAM: Gonda, Gonda,
Gonda van Hillegom
prachtige reuzeblom
hoor naar je reuzegom
Gonda, Gonda
(SHOT RAAM)
open het raam!
want je aanbidertje
buldert je naam

ALLEN: want je aanbidertje
buldert je naam

BERTRAM: Gonda? Gonda?
Gonda van Hillegom
'k Kom niet met stille trom
ik kom met lawáááááái!
potten en pannen, deksel, ketels kunnen
en een hoop gekráááááái ...
(KINDEREN: BOE EN KRIJSEN.
POTTEN EN PANNEN)
kom uit je reuzebed

ALLEN: en maak je fraai
(TWEESTEMMIG) (INSTR. MET LAWAAI ER DOORHEEN)
(kom uit je reuzebed en maak je)

BERTRAM: Gonda, Gonda

ALLEN: Gonda van Hillegom

BERTRAM: pluk vast je bruidsboeket

ALLEN: Gonda kom uit je bed

BERTRAM: Gonda, Gonda
open het raam
want je aanbidders Dolf
buldert je naam

ALLEN: want je aanbidders Dolf
buldert je naam
(TUSSENSTUK IS SEREEN EN SONOOR)

BERTRAM: hij wacht met ongeduld
thuis - in een pon gehuld
zielig en moedeloos
(ENERGIEK)
duik in je hoedendoos
en

ALLEN: Gonda, Gonda
Gonda van Hillegom
prachtige reuzeblom

BERTRAM: kom naar je reuzegom

SAMEN: Gonda, Gonda

TOT. KAMER
(DOLFJE SNURKT. HET THEELICHT.
STAAT OP TAFEL.
EERST KORT ... DAN KRACHTIGER.)

MINK: (HET GEKLOP WORDT DRINGENDER.
MINK KOMT OVEREIND VAN ZIJN ZAK-
DOEKJES)

Wat is dat nu weer ... Gondolf? ... Oh ...
(KIJKT ROND)
... Er wordt geklopt ...
Er wordt geklopt ... doet er niemand open,
als er wordt geklopt?????
(BOOS)

(IN HET THEELICHT KRABBELEN AER-
NOUT EN DE KONINGIN OVEREIND.)

(MET CHROMAKEY TAFEL)
(MET SCHAAKBORD ETC.)

KONINGIN:
Wat is dat nu weer? Mens Koffij?

AERNOUT:
Ik weet het niet.
(PORT HILDEBRAND)

HILDEBRAND:
Hu wat ... help ... hah ... Wat is ... er
wordt geklopt. Doe 's open.

AERNOUT:
Doe 's open? Mooie ben jij. Als ik nou
vertrek, ben ik vanavond bij deur!

MADELEIN:
Moeder? Wat is dat?

KONINGIN:
Maak die reus wakker, mens Brom en mens
Hildebrand. Er is bezoek voor hem ...

AERNOUT:
Eh ... ga jij even, Hildebrand ...

HILDEBRAND:
Hmmja ... mmm samen dan?
(ZE GEVEN ELKAAR HAND EN SLUI-
PEN UIT THEELICHT)

(VAN OPZIJ HET SCHAAKBORD EN SLAPEN-
DE REUS. OVER HET BLAD LOPEN
AERNOUT EN HILDEBRAND BENAUWD
OP HEM AF, TWISTEN WIE HEM ZAL
AANRAKEN (MUZIEKJE) ... DAN
DUWT AERNOUT HILDEBRAND DIE
DAARDOOR REUS AANRAAKT ... ZE
STORMEN TERUG.
SNURK STOPT)

(EXTREEM CU REUS: HIJ WORDT WAKKER)

DOLFJE:

He ... wat ... hu ...

(KIJKT OM, WANT HET KLOPPEN IS
LUID EN DRINGEND. VELE HANDJES ...
LUIDE KLOP VAN GONDA)

(TOT. DE VIER ZITTEN KENNELIJK WEER
IN THEELICHT. DOLFJE TEGEN THEE-
LICHT)

DOLFJE:

Er wordt geklopt!

Er wordt buiten geklopt!

(THEELICHT MET KNIKKENDE VIER)

REUS:

Wie kan dat zijn ...

HILDEBRAND:

Bezoek!

DOLFJE:

Bezoek ... ik krijg nooit bezoek ...

(KIJKT NAAR DEUR)

Dolfje krijgt nooit bezoek ... En op dit uur ...
vroeg ...

MINK: (GEËRGERDE MINK DIE ZIJN ZAKDOEK
SCHIKT)

Zeur niet en doe open. Ik word hier ibbel van.
Toe ... toe ...

(DRIFTIGGAAT HIJ LIGGEN)

(DOLFJE STAAT BEVERIG OP EN LOOPT
NAAR DEUR)

GONDOLF:

Ja, je hebt makkelijk praten. Ik ben maar
klein en alleen ...

(ROEPT)

Wie is daar ...

(FLUISTERT)

Ik moet oppassen ...

STEM GONDA:

Gondolf??? Laat je me nog lang buiten staan?
Ik kom mijn zakdoekje terughalen ...

GONDOLF:

Ha ... (KIJKT OM ZICH HEEN IN PANIEK)

Dat is ... Ha ... Ik moet me mooi maken ...

(BRULT)

Ik ben niet mooi. Ik ben niet mooi! Gonda! ...
... Ik ben een ... Ik ben niet mooi.

GONDA: (VINNIG EN KORDAAT)

Ik weet 't. Je bent een viezerik, Gondolf
van Sloe. Maar ik zal je in de tobbe stoppen.
Doe open, zodat ik met je kan trouwen.

GONDOLF: (HANDEN WRINGEND, MAAR GELUKKIG TE-
GELIJK)

Wacht even, tot ik aan het idee ben gewend!

GONDA:

Ik wacht geen seconde meer.

GONDOLF: (STAMPVOET VERLEGEND)

Jawel, jawel, jawel. Ik moet even wennen ...

Dat je er bent. Gonda ... Oh Gonda!

... Gonda? ...

(BANG, HOORT NIETS)

Gonda????

(GAAT HAASTIG DE GRENDELS WEG-
SCHUIVEN)

Gonda ... Niet weer weglopen ... Gonda ...

Niet ... (DOET OPEN) Gon???

(IN DE OCHTEND STAAT DAAR EEN GROTE
VRIENDELIJK KIJKENDE VROUW MET EEN
KARBIEWEEN HOED MET EEN LINT, EN
EEN OMSLAGDOEK EN RODE APPELWAN-
GEN ... ZE HEEFT IN DE KARBIES
ETEN KROPPEN SLA EN VELDBLOEMEN ...
GONDOLF EVEN SPRAKELOOS ...

(ZEER SENTIMENTELE MUZIEK))

Oh ... Gonda ...

Je bent gekomen ...

Ben je ... helemaal alleen hierheen ge-
komen ...

GONDA: (GLIMLACHT)

... Nee ... Niet alleen ...

GONDOLF:

Niet?

GONDA: (KIJKT EVEN NAAR GROND.
GONDOLF VOLGT HAAR BLIK)

(CHROMAKEY: DE JURK VAN GONDA TOT
OP DE GROND. VOOR HAAR STAAN BERTRAM,
LIDWIJNTJE EN HET HELE KOOR.
ZE JUICHEN EN ZWAAIEN ...
GRUIZEL DANST MET LANTAARNTJE.
MUZIEK WORDT GEK EN VROLIJK.
WIPE NAAR EFFEN VLAK)

(BRUID GONDA IN HET WIT ZIT NAAST
DE REUS DIE ER IN PAASBEST, GE-
STOPT EN VERSTELD PAK KEURIG UIT-
ZIET ... HIJ HEEFT EEN KANTEN BLOES
DIE UIT ZIJN VEST BLOEST ... HIJ
HEEFT EEN GROTE BLOEM IN ZIJN KNOOPS-
GAT EN EEN GRIJZE HOGE HOED, MET
BREDE RAND ...)

IN CHROMAKEY STAAT OP DE TAFEL VOOR
HUN HET KOOR, MET ZAKDOEKJES, PAR-
TITUUR KEURIG IN GELID.
IN TWEE GROEPJES. WIJ KIJKEN DOOR
HET MIDDENPAD.
VOORAAN, OP DE RUG ZIEN WE KONING
MINK, DIE UIT EEN BOEK LEEST.
BERTRAM STAAT NAAST LIDW. ALS GE-
TUIGE VOOR GONDA, TERWIJL DE KO-
NINGIN EN MADELEIN ALS GETUIGEN OP-
TREDEN VOOR GONDOLF)

ORGELMUZIEK, MET BEAT:

HET KOOR ZINGT:

KOOR: prijs de dag en kus de bruid
dit is 't loon van 't lange wachten
dit is 't loon voor bange nachten

SOLO: pak Uw zakdoek-reus-en snuit

KOOR: prijs de dag en kus de bruid

GONDOLF: waar kan 'k mij met U verbergen?

GONDA: in het land der zeven dwergen
(Verliefd) 'k zoek een aardig reisje uit

KOOR: bruigom kus Uw reuze bruid
spreek Uw jawoord buld'rend uit

(NA HET EERSTE COUPLET, WAARBIJ DE
REUS TRAANTJE PINKT EN NEUS SNUIT)

(SHOT MED. VAN KONING MINK, DIE ALS
AMBTENAAR FUNGEERT)

MINK:

En mag ik dan nu ...

(LEEST BIJZIENDE)

eh ... Gondolf van Sloe, beroep reus, woon-
achtig te Sloe, Gonda van Hillegom, beroep
reuzin en huisvrouw, woonachtig voorheen te
Slaak, verzoeken naar voren te treden ...

(KIJKT OF DIT GEBEURT. NURKS)
Nou schiet eens wat op ...
Mja ... (LIKT LIP)

(CHROMAKEY SHOT.
DE BRUIDEGOM STELT ZICH WAT SCHUT-
TERIG OP NAAST GONDA. IS KENNELIJK
NERVEUS ...)

STEM MINK:

Gondolf van Sloe ... Nou let je op, of zal ik het boek dichtklappen?

(GONDOLF SCHRIKT EN SCHUFT 'NEE')
Mmm. Beloofd gij, dat gij deze vrouw Gonda tot Uw enige wettige echtgenote zult nemen? In voor en tegenspoed, in goede en kwade dagen, hoede wind ook moge waaien, zonder dat een ravijn U scheidt.

(GONDOLF ZWIJGT EN SLIKT, BEDREM-
MELD. GONDA KIJKT NAAR HEM)

(CU HOED. OM DE RAND VAN DE HOEK
KOMT GRUIZEL. MET LAMP)

GRUIZEL:

Nou, zeg dan ja. Zeg ja ... ja. Ja ...!

(RENT OM HELE HOED.)

Ja jaja ... ja ...

(KINDEREN LACHEN OFF SCREEN ALS
HIJ VERDWENEN IS)

(GONDOLF SCHRAAPT KEEL. GONDA KIJKT
NAAR HEM. PORT HEM. DE KINDEREN
OP VOORGROND LACHEN.)

MINK: (BOOS)

Nou, vooruit, schiet op.

(KLAPT BOEK DICHT, BERTRAM SNELT
TOE OM HEM TE WEERHOUDEN WEG TE
LOPEN ... (OP CAMERA AF DUS))

GONDOLF: (VERSCHRIKT)

Eh ja ... jaaaaa ...

(SCHRIKT VAN EIGEN LUIDE KREET.
KIJKT DAN BLOZEND NAAR GONDA ...)

(MINK. MED. DRIFTIG DE BLZ OPZOE-
KEND. BERTRAM NAAST HEM, LOOPT
WEER UIT BEELD WEG)

MINK:

Dat was je geraden ... Nou, U mevrouw ...
Gonda van Hillegom ... belooft gij Gondolf van Sloe trouw te zijn tot in het ravijn, tot de storm U velt, in goede en kwade dagen, zeg mij Gonda?

GONDA:

Ja ... (GEEFT GONDOLF SMAKKERD: DE KINDEREN JUICHEN, TERWIJL MINK ROEPT:)

MINK:

Dan verklaar ik U tot man en vrouw.

CUT:

(DE EETTAFEL, WAAROP ALLE GASTEN DOOR ELKAAR LOPEN. DE KINDEREN DANSEN EN HOSSEN, TERWIJL - ONVERSTAANBAAR - NATUURLIJK MINK UIT ZIJN BOEK CITEERT EN VERDER PROTOCOL PROBEERT TE PLEGEN. MUZIEK START. OP ACHTERGROND, BOVEN IN BEELD AANGESNEDEN, EEN TAART.

MINK: (VOOR ZOVER NOG VERSTAANBAAR)
(TITELS BEGINNEN ALS MUZIEK START)

En mag ik dan als eerste de reuzegom gelukwensen metzijn ... nou luistert U nog naar mij ... mag ik dan als oude koning de reuzegom als eerste gelukwensen ...

(KLAPT BOOS HET BOEK DICHT EN BEENT WEG. DE KONINGIN EN BERTRAM KOMEN SUSSEND NAAST HEM LOPEN ... HIJ DRAAIT OP ACHTERGROND BIJ, TERWIJL DE KINDEREN ZINGEN)

LIDW.: (ALS ROLVERDELING KOMT.
LIDW. KUST DE OUDE MINK DIE NORS WANG AFVEEGT)

BERTRAM: (GRIJNST HIEROVER NAAR KONINGIN)

MINK: (GRIJNST EVEN ALS BOER DIE KIESPIJN HEEFT)

HILDEBRAND:

(KOMT AANLOPEN EN SCHUDT MINK DE HAND, DAARNA, BERTRAM EN LIDW. WIL KONINGIN HAND GEVEN.)

(AERNOUT STAAT TE WEIFELEN BIJ DE TAART (CHROMAKEY OP BG), DAN KOMT MADELEIN IN BEELD EN TIKT HEM OP SCHOUDER. HIJ KIJKT BETRAPT EN GIECHELT)

(GONDOLF VAN SLOE, REUS GONDOLF LACHT GELUKKIG NAAR GONDA. GONDA ZIET IETS ACHTER OP ZIJN HOED ... WIL HET MET DOEKJE AFSLAAN ... ZIET ER BIJTIJDS, LACHEND VANAF)

(GRUIZEL KIJKT OM HOEKJE, STAANDE
OP GRIJZE HOED)

(DE KINDEREN VAN HAMELEN:
SHOT EETTAFEL MET HOSENDE KIN-
DEREN ...)